

CATALUNYA
GROP N.R.

J. A SACO 415
SANTIAGO DE CUBA

BUTLLETI D' INFORMACIO CATALANA

NUMERO 21

PUBLICACIÓ DEL "CATALUNYA" GROP N.R.

JULIOL 15. 1941

CRONICA

De la República de Colombia, d'on, fins ara, no havia sorgit cap veu catalana que parlés des d'Amèrica estant al poble català, hem rebut de la "Comunitat Catalana de Colòmbia", un manifest-prec adreçat a les "Comunitats Catalanes de les Amèriques".

En obrir l'envelop que contenia els exemplars que ens han tramés, ens commogué llegir d'on venia i a qui s'adreçaba, però, ben promte, el goig que havíem sentit s'anà esvaint per a deixar entrar en nostres cors, nó una defallença perquè nosaltres no defallim mai, sinó una pregonia tristor.

En el mentat document es presenta a Catalunya disfrutant de totes les delícies d'un poble feliç i satisfet, amb tots els seus problemes resolts i gaudint de les mes amples llibertats i d'una serenor i una pau envejables, dintre d'una República Espanyola proclamada des del balcó de la Casa de la Ciutat de Barcelona pel desaparegut President de la Generalitat Catalana, En Lluís Companys i Jover i es reconeix que la guerra que devastá nostra pàtria "finí amb el desastre i el captiveri, dins i fora de Catalunya". Després d'un exordi en el qual s'exposa la necessitat de constituir una organització en que tots els "catalans lliures" estiguin en relació constant i actuïn conjuntament, es demana a les entitats d'Amèrica, proclamïn a En Carles Pi i Sunyer per a que actui com a President de Catalunya i se li concedeixi, d'acord amb el manotejat Estatut, la facultat de formar un Consell Executiu que pugui auxiliar-lo i assessorar-lo.

Signen l'esmentat document un bon contingent de noms als que responen els homes que dintre de la República Espanyola, figuraven en la direcció dels assumptes catalans a la Generalitat de Catalunya, des del moment que va presidir-la En Francesc Macià fins que aquesta va desaparèixer, presidida per En Lluís Companys, posteriorment assassinat.

Acompanyant el referit document i signada en nom de la Comunitat Catalana de Colòmbia, pel Dr. Antoni Trias i Pujol, hem rebut també una lletra ben desconsoladora, per cert. En ella s'ens diu: "Reconeixent unànimement que seria il·lusóri fixar detalls sobre el futur règim o de voler determinar l'extensió o el límit de les nostres llibertats, hem estat però, sempre d'acord, en la necessitat urgent de mantenir una comunicació constant i eficaç entre tots els catalans exiliats i els que residint des d'abans a l'estranger, es sentin identificats amb els mateixos ideals de llibertat".

Recorda Catalá que...

Un Estat no pot, en realitat, interpretar cap ample sentiment de llibertat política, mentre a l'interior del mateix romanguin nacionalitats sotmeses al seu domini i sobirania.

Aquest és el cas d'Espanya. Un Estat artificial, creat i mantingut per la força, no ha resolt mai cap problema de llibertat col·lectiva i está incapacitat per resoldre el de Catalunya. L'Espanya unitària, digui's monàrquica, digui's republicana o digui's com es vulgui, en les nostres ambicions de llibertat, hi veurá sempre la més gran amenaça a alló que ells en diuen "integritad" territorial. Quan més, ens concedirà privilegis per a treure'ns-els quan li convingui i ens sotmeterá per la força, quan ho estimi un perill. Es així tota la història d'Espanya.

L'Estat pot rendir el màxim de justícia i d'equitat només quan constitueix el poder —legislatiu i moderador— de la sobirania d'un ambient geogràfic homogeni; d'un poble amb unitat històrica, lingüística i psicològica; d'una Pàtria natural i definida. En resum: d'una Nació.

Aixó és Catalunya. Una Nació que vol tenir el seu Estat, sintetitzador dels seus sentiments i dels seus interessos.

Només una República Catalana pot satisfer les ànsies del poble catalá. Només amb ella, Catalunya, coneixerá la cultura, la justícia, la pau.

Per la REPUBLICA CATALANA,
ENDAVANT CATALANS!!!